

[Juul Madsen.]

form, som man hidtil har benyttet, og som altså et flertal ønsker at fastholde, kan vi ikke give vor tilslutning og støtte, hverken efter den udformning, lovforslaget har, eller efter de drøftelser, der har fundet sted i udvalget.

Nu omtalte ordføreren for socialdemokratiet, det ærede medlem hr. Th. Mikkelsen, sagen på en sådan måde, at man kunne tro, der havde været en lang og interessant drøftelse i udvalget. Det er imidlertid gået i denne sag, som det vistnok desværre så ofte går, at lovforslaget bliver fremsat, og så sker der for så vidt ikke mere. Ja, så samles man til et udvalgs møde, hvor man stiller spørgsmål til ministeren. Hvad dette lovforslag angår, har vi haft et interessant samråd med den højtærede landbrugsminister, hvor forskellige ting blev uddybet, og så var der altså mulighed og baggrund for en drøftelse; men da vi endelig skulle holde et møde, hvor disse ting skulle drøftes, fik vi følgende besked: nu skal der skrives betænkning i eftermiddag, i hvert fald senest i morgen; i øvrigt er flertallet enig om, at sådan skal det være. Nogen egentlig drøftelse af andre finansieringsformer har for så vidt ikke fundet sted. Vi har fra vort partis side givet udtryk for vort ønske og præciseret det, men man kan ikke sige, at der i udvalget har været nogen vilje til at drøfte dette på en alvorlig måde.

Vi har stillet et ændringsforslag, der går ud på, at bygherrerne selv skal skaffe sig en førsteprioritet på 7 000 kr., som kan optages i en bank eller en sparekasse eller i en kreditforening. Det er naturligvis rigtigt, at det vil betyde, at den årlige udgift bliver større, men dette, at ejeren selv fuldt ud skaffer de første 7 000 kr. — han har også lov til at have nogle af dem selv — vil kun betyde en forhøjelse af de årlige udgifter på 240 kr. eller 20 kr. om måneden. Da de pågældende lønmodtagergrupper i foråret opnåede betydelige lønforhøjelser, vil denne beskedne stigning i udgiften til bolig på 20 kr. om måneden ikke forringe de pågældendes mulighed for at bygge i henhold til denne lov. Da vi drøftede tingene for et år siden, blev der netop fra forskellige side i det daværende udvalg givet udtryk for den betragtning, at nu måtte man se, om der kom lønforhøjelser, og så

måtte man tage sagen op til en ny vurdering.

Det er selvfølgelig rigtigt, at der kommer et engangskurstab, hvis man skal tage et kreditforeningslån, men jeg er overbevist om og har selv taget stikprøver derpå, at det ikke vil volde vanskeligheder at skaffe penge over banker og sparekasser. Her er i hvert fald kurstabet minimalt, og i mange tilfælde er der intet kurstab.

Endelig vil jeg gerne i denne forbindelse understrege, at også den høje regering, ikke mindst den højtærede finansminister, ønsker en større opsparing her i landet. Her kommer altså et lovforslag, der henvender sig til en bestemt befolkningsgruppe. Der bygges ca. 700 boliger om året, så det ville være rigtigt også i dette lovforslag at lægge en opsparingsfremmende tendens, og forlanger man, at de første 7 000 kr. skal skaffes af ejeren selv, ligger der heri et incitament til opsparing. Men selv om den pågældende ikke selv har disse penge og låner alle pengene, sker der gennem den hurtige afvikling, der skal finde sted af disse 7 000 kr., en opsparing, som er hurtigere og mere effektiv end efter de bestemmelser, som er gældende i det lovforslag, som et flertal går ind for.

I den forbindelse må man også fastholde det synspunkt, at når en mand bygger en sådan bolig, er det formentlig i en moden alder, og derfor er det af betydning også for den pågældende, at der finder en opsparing sted i så hurtigt et tempo, som det er muligt, så at han så hurtigt som muligt kan få konsolideret sig på længere sigt.

Jeg mener således, at det ville være fuldt forsvarligt at gennemføre de ændringsforslag, som mit parti har stillet, og som vil betyde en besparelse på 5 mill. kr. i det beløb, der skal stilles til rådighed til udlån. 5 mill. kr. er også penge selv med de budgetter, vi har for øjeblikket. Det er for mig at se også et spørgsmål om vilje til at foretage besparelser eller ikke at foretage besparelser. Hvis man ikke sparer i det små, kan man heller ikke spare i det store, og jeg synes, at med den udvikling, der er i gang i Danmark, tyder meget på, at det er nødvendigt at gå i gang med disse besparelser. Her er en af mulighederne, en af chancerne, og derfor har vi stillet vore ændringsforslag gående ud på, at der indskydes en prioritet på